

12 HORES DE GLOSAT
MENORCA (FERRERIES)
Dissabte, 6 de març de 2010

TAULA RODONA

Lloc: Sala de plens de l'Ajuntament de Ferreries

Hora: a les 12 hores

Participants:

Mireia Mata (Principat)

Mateu Matas (Mallorca)

Moisés Coll (Menorca)

Felip Munar (Moderador)

Amb la Sala de plens de l'Ajuntament de Ferreries plena de gom a gom, el Batle Sr. Josep Carreras, donà la benvinguda als assistents i el suport institucional.

Felip Munar va donar les gràcies en nom dels organitzadors a l'Ajuntament de Ferreries i a Soca de Mots, l'Associació gestora d'aquesta trobada. A continuació plantejà dues preguntes als membres de la taula:

1. Com es veu, com es viu i quines consideracions trobau que són importants per tal de definir, des del vostre territori, la poesia oral improvisada.
2. Quin futur albirau per la cançó oral improvisada?

-Mireia Mata comentà que existia una tradició, en vies de fossilització, però que no era popular; calia, doncs, reinventar-se la tradició i fer-la popular per tal que la cançó improvisada esdevingués un patrimoni propi. En aquests darrers deu anys, amb la tasca duta a terme, s'ha aconseguit popularitzar aquesta manifestació, tot prioritzant, això sí, la quantitat a la qualitat. Considera que la feina a les escoles és cabdal i esmenta una sèrie d'inciatives en aquest sentit.

Quant al futur considera molt important que es conegui i es reconegui; que cal una millora de la qualitat; s'ha de crear una xarxa en la qual es puguin intercanviar les idees i propostes. Parla de les noves tecnologies, dels mitjans de comunicació com una plataforma possible per donar-se a conèixer i eixamplar l'horitzó.

-Mateu Matas parla també de la fossilització d'aquesta manifestació oral, però a Mallorca no ha perdut mai el sentit popular. Parla de la tasca duta a terme per l'Associació Canonge de Santa Cirga en l'organització de deu mostres internacionals i per on passaren improvisadors d'arreu del món, sobretot els cubans i els bertsolaris, els quals considera que tenen una dimensió social més ampla que a la resta de llocs. Era necessari, però, que sortíssin veus noves, i glosar esdevingués quelcom natural. Per això s'han de crear seguidors, persones que coneguin el món de la glosa, encara que no siguin glosadors en el sentit de sortir a improvisar, ja que és una manera d'arribar a molta més gent. Parla també de l'ensenyament reglat per tal d'introduir la glosa improvisada, entrar dins les escoles és un objectiu cabdal.

Quant al futur considerar que anam tots pel mateix camí. Que la TV... sí, però amb peus de plom, ja que podria convertir-se en una frivolització, una folclorització de la glosa; per això cal que siguin els glosadors, les associacions qui controlin les emissions. Tot i això admet que a vegades s'ha de pagar un cert "peatge", i posa com exemple la final televisada d'IB3. Diu que la glosa ha d'esdevenir una eina de cohesió, de llengua i cultura, per tal de gaudir de la glosa. Finalment esmenta que la

glosa ha entrat, a Mallorca, dins el món cultural, en contextos que abans no hi podia entrar.

-Moisés Coll comenta que l'aïllament de Menorca i el fet que no hi hagi grans urbs - però sí grans pobles, diu- no ha tingut tanta influència negativa externa; les grans ciutats faciliten la disseminació, la separació i la desaparició d'aquesta forma cultural oral. Recorda que els glosadors eren, gairebé tots, pagesos o pescadors, i ha costat molt que la glosa entràs dins llocs reservats per àmbits de la ciutat. Parla de l'eficiència dels tallers com a instrument per a conèixer el món de la improvisació; de l'ensenyament reglat per aconseguir la continuïtat, i la xacra com un altre element per recuperar certs glosats.

Veu el futur amb optimisme ja que el glosat és per xalar i per passar-s'ho bé; no hauria d'esdevenir un espectacle de masses: és diferent fer un glosat damunt un escenari o un glosat més directe, ja que la interactivitat és molt més profunda. Esmenta que és important la maduresa del glosador, la idea que sempre està aprenent i recuperar un univers cultural a través de les paraules. Convé entrar dins les escoles: és un exercici mental i es pot glosar sobre qualsevol tema. Finalment comenta que innovar està bé, però mai no s'han de perdre les arrels.

Una vegada finalitzada l'exposició, diferents persones assistents varen fer aportacions i feren preguntes als membres de la taula rodona. Va finalitzar a les 14 hores.

LES 12 HORES DE GLOSAT

Hi va haver molta animació i participació en tots els actes. Cal esmentar la diada de companyonia, de referències als móns particulars de cada contrada, la possibilitat de conèixer la manera d'improvisar de cada lloc, etc. Al llarg del dissabte, Ferreries va viure una revolució de la glosa. El vespre, la passada pels cafès va tenir els seus alts i baixos, però tothom va seguir expectant i encuriósit les manifestacions dels grups.

Cal esmentar l'encert de l'organització de dur a terme un sorteig per fer els grups d'improvisadors.

La sessió final del vespre, a l'envelat de la plaça fou seguit per un bon grup de persones -unes 150 s'hi arribaren a congregar-. Va sobtar l'experiència del rap valencià, fet en català.

L'organització i la preparació per part de Soca de Mots va estar en una gran alçada, fet aquest que fou reconegut per tots els participants.